

Velkommen til vores afdeling

Kom og hør fantastiske vidnesbyrd fra almindelige mennesker der tror på en usædvanlig Gud! Det giver god anledning til at få et netværk og et godt fællesskab med ligesindede, og man får brugt og udfoldet sig i sine gudgivne talenter. Vore FGBMFI-afdelinger er oprettet for at være behjælpelige med, at du kan få fremgang på ethvert område i livet.

Du bliver åndelig beriget og den vinder, som Gud ønsker, du skal være. Nu er tiden inde til at komme med i en af vore mange afdelinger. Vi mødes ud over hele jorden. Du vil blive velsignet ved at komme.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

Lad ikke dette blad gå tabt – giv det til en ven.

Internet: www.fgbmfiVOICE.com

DK. NR.994

VOICE

Lægens udsagn

Indholdsfortegnelse

Lægens udsagn 2

Dan Bilinski

Lykkens fundament 6

Enrique Y. Azucena Escobar

Fra fattigdom 9

til velstand

Roberto Chihan

Ramt af lynet 12

Ira Kellman

Bestil VOICE 13

Det virker altså 14

Ralph Dürmeier

Et personligt 17

møde med Jesus

Et rigtigt mandfolk 18

Ivor Heaton

Hvad står 19

FGBMFI for?

Lægens udsagn

Dan Bilinski, Abbotsford, BC

Min tilværelse var arbejdet på slæbebåde. Det var hårdt, hele tiden at være væk hjemmefra især efter vort første barns ankomst. Jeg længtes meget efter at være sammen med min familie. Jeg tilbragte mere tid væk fra dem end sammen med dem. Derfor søgte jeg en stilling som vice-sheriff. Der kunne jeg både være hjemme og arbejde med mennesker. Mens jeg spekulerede over min situation, bad jeg: »Hjælp mig og jeg vil tjene dig.«

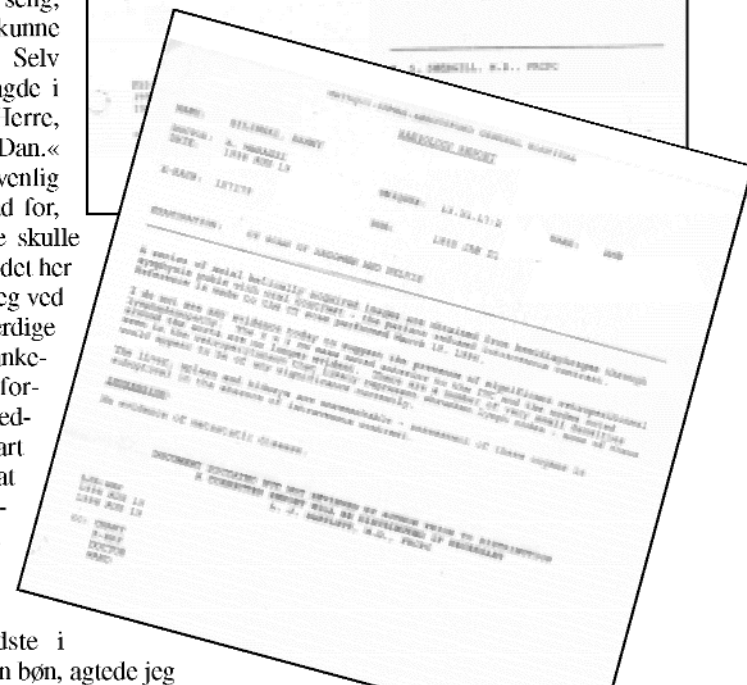
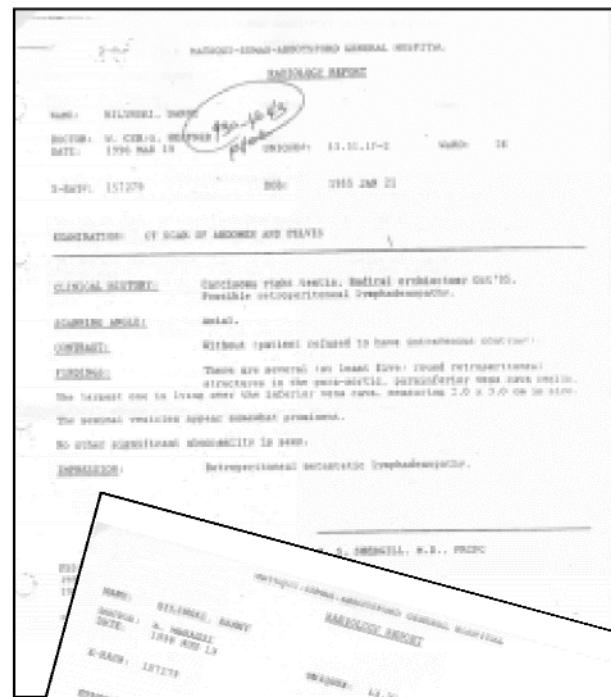
Gud besvarede denne bøn, og de næste ti år arbejdede jeg som vice-sheriff i Vancouver. Nu var jeg hjemme, men tjente kun halvdelen af det, jeg før havde fået på slæbebådene. Og min voksende familie havde endvidere fordoblet mine udgifter. For hver måned der gik, sad jeg mere og mere fast i økonomiske vanskeligheder. For at komme ud af dette problem begyndte jeg arbejde som sælger om aftenen. Nu fik vi en bedre økonomi, men endnu engang var jeg aldrig hjemme.

Da jeg var udenbys for at oplære en anden mand i dette nye salgsarbejde, foreslog han, at jeg skulle spare hotelregningen og bo hjemme hos ham i stedet. Hans familie var så fyldt af glæde, de hjalp hinanden og tilbragte tid sammen. Det var imponerende. Da jeg kom ned fra mit

værelse, så jeg, at mine venner sad rundt om bordet og studerede Biblen. Faderen forklarede teksten for sine børn, og jeg tænkte: »Der er noget rigtigt ved det – jeg skulle jo gøre det samme.« De næste tre dage gennemgik vi en slags rutine – de bad bordbøn, og jeg sad der bare.

De pressede mig ikke til noget, men med henkastede bemærkninger talte de hele tiden om Jesus. Den sidste aften inden vi gik i seng, spurgte de, om vi ikke kunne bede en bøn sammen. Selv børnene bad. Chuck sagde i sin afslutningsbøn: »Herre, Gud åbenbar dig for Dan.« Det var ment som en venlig gestus, men jeg var glad for, at det var slut. »Måske skulle jeg finde ud af, hvad alt det her drejer sig om,« tænkte jeg ved mig selv. Da de var færdige med at bede, var min tankegang allerede blevet forvandlet. Alle familiemedlemmerne var med. Snart begyndte jeg at indse, at den egentlige synd ganske enkelt er, ikke at ville ære Gud for den Han er.

Endelig da den sidste i familien havde sluttet sin bøn, agtede jeg ikke at give nogen en chance for at begynde igen, så jeg sagde: »Det var herligt! Nå, men nu er det vist sengetid.« Så hurtigt var de ikke til sinds at give op, så de bad mig bede en bøn. Efter en hurtig indsigelse sagde jeg: »Gud, hvis det her er sandt, og hvis Jesus lever, så vil jeg give mit liv til dig her og nu. Alt hvad jeg beder dig om er, at du åbenbarer dig for mig.« Med denne

Ovenover: »Jeg kan i dag ikke se noget tegn på tilstedeværelse af en lymfesygdom.«

erklæring kom der en forunderlig fred flydende ind i mig. Da jeg åbnede øjnene, syntes de mennesker, der sad rundt om bordet ikke at være de samme for mig. Jeg ville gerne have grebet fat i hver enkelt for at give dem et stort knus. Det kunne jeg ikke forstå, da jeg ikke lige var typen på at »knuse.« Jeg gik ovenpå og græd hele natten. I årevis havde jeg ikke grædt en tåre!

Da jeg kom hjem, begyndte jeg at læse i min Bibel, og da jeg ikke vidste af andet, troede jeg på det, der stod. Jeg begyndte at bede bønner om, at Gud ville helbrede vore kæledyr. Der skete en positiv vending, og jeg tænkte: »Det var lækkert.« Da jeg fortalte andre om det, var det som om, de tænkte, at jeg var vanvittig. Jeg var kun en »baby kristen,« og jeg vidste ikke bedre.

Så var jeg så heldig at støde ind i en bekendt på gågaden, jeg fortalte hende, hvad der var sket med mig. Hun spurgte: »Er du blevet døbt med Helligånden?« Jeg vidste ikke engang, hvad det var, så hun forklarede mig det og bad derefter for mig,

lige hvor vi stod. Der skete ikke noget, og vi gik hver til sit. Hjemme i fred og ro i mit soveværelse, sagde jeg: »Herre, Gud jeg kan læse det i Bibelen, og jeg ønsker at få alt, hvad du har til mig.« BOOM – der var det – en dåb i »kraft.« I de følgende år så jeg under på under ske. Jeg kunne bede for folk, de blev helbredt for spisevægring, ordblindhed, fordømmelse, kræft, gigt... ja, fortsæt selv. Det var helt fantastisk!

På et tidspunkt begyndte der at vokse en gigtknude frem på min venstre fod, og lægerne sagde, at det godt kunne invalidere mig. Min fod blev forvredet, og jeg gik på siden af den. Jeg bad over det. Der stod jeg og bad for andre. De blev helbredt, mens jeg selv måtte halte derfra. Sådan fortsatte det de næste to år. Jeg forlangte helbredelsen, jeg krævede den, jeg tryglede om Jesu blod, jeg foretog mig religiøse øvelser... »Hvad er der i vejen?« bad jeg. Da afslørede Gud min bitterhed. Jeg var fornærmet på nogle mennesker, der ikke havde behandlet mig særlig venligt. Da jeg erkendte det,

bad jeg Gud om at tilgive mig, og jeg blev helbredt lige på stedet.

I september 1995 fik jeg konstateret kræft. Jeg havde en ondartet svulst i lysken. I starten troede lægerne, at det var en kalkaflejring. Under et operativt indgreb tog de en prøve for at undersøge det og opdagede, at det var en ondartet svulst. Så satte de alle alarmklokkerne i gang. Jeg kom til scanning, og der fandt man en anden svulst bag mit hjerte. Jeg bad over det og nægtede at lade dem operere mig. Herren, Gud havde holdt sin hånd over mig indtil da, og jeg fornemmede, at Han sagde: »Jeg vil føre dig gennem dette.« I de næste måneder bad jeg vedvarende, indtil jeg en nat vågnede med tanken: »Hvad er tro?« I Bibelen står der, at Sjadrak, Mesjak og Abednego fik at vide, at de skulle bølge sig for kong Nebukaneser, ellers blev de kastet i ovnen. De troede, at Gud ville befri dem ligegyldigt hvad, der skete, og det gjorde Han.

Jeg havde frygtelige smerter i de næste måneder, tabte mig meget hurtigt og endte med at komme på MSA hospitalet i Abbotsford. De fandt fem knuder bag mit hjerte og flere endnu, som dannede kranse om rygsøjlen. De fortalte, at jeg havde kræft i lymfesystemet, og det kunne man ikke operere. Det var for fremskreden. Kort sagt – der var ingen håb.

Mange kristne kom og bad for mig. Jeg hørte forvirret på de modstridende ord. Der var lægerne, der sagde: »Du skal snart dø.« Så var der mine børn, der sagde: »Far, du må ikke dø. Du skal blive her.«

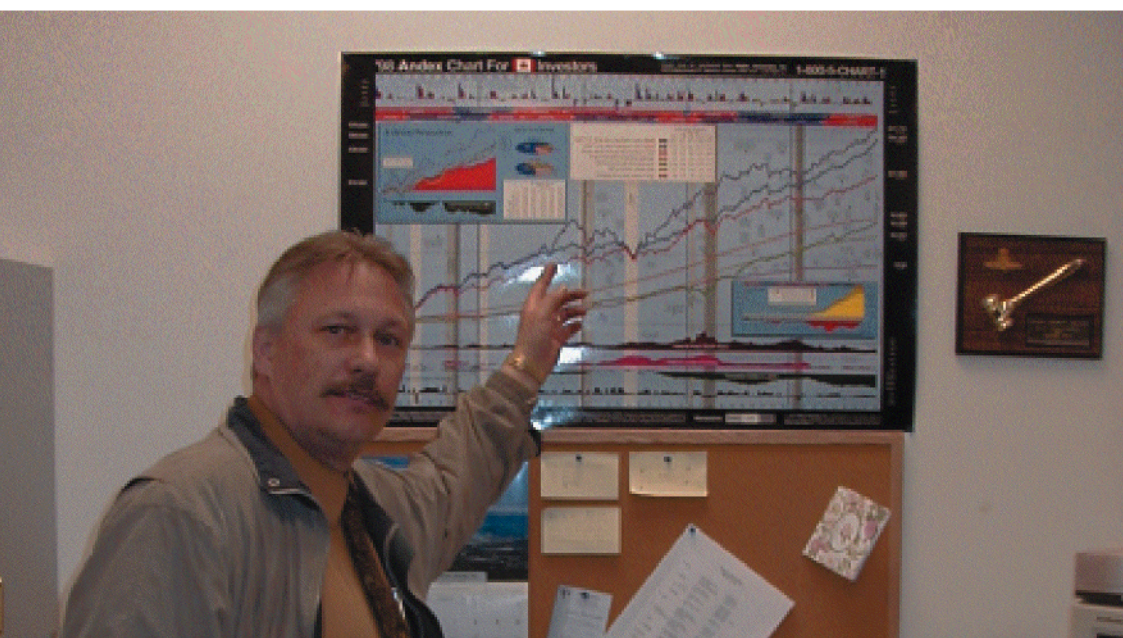
Nok var nok og jeg sagde: »Jeg vil ikke tro de stemmer, der bringer forvirring. Jeg dør ikke.« Dermed sagde jeg til sygeplejersken, at hun skulle lade være at give mig Demerol insprøjtninger. Det var hun ikke glad for, men jeg blev ved at insistere. Hun kom tilbage to timer senere, og jeg måtte igen insistere. Jeg så ikke ud til at være helbredt, men efter midnat vågnede jeg op i

den mest vidunderlige fred. Jeg måtte bogstavelig talt røre ved et eller andet for at overbevise mig selv om, at jeg stadig var i live. Jeg begyndte at prise Gud og gled igen ind i søvnen. For hver gang jeg vågnede, skete det samme. Jeg vidste, at Gud var ved at gøre noget specielt for mig.

Næste morgen fortalte jeg sygeplejersken, at Gud havde helbredt mig, og at jeg ville hjem. Da lægen kom ind, fortalte hun ham, hvad der var sket. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle sige til lægen; jeg havde før prøvet at snakke med ham. Det bad jeg over, og Herren sagde: »Lad være at fortælle ham noget.« Han kom ind igen med alle sine journaler og var lidt vred. »Kemoterapi,« brummede han, »det er dit eneste håb.« Jeg sagde bare: »Doktor kan jeg komme hjem i weekenden?« Jeg havde planer om at understrege noget om helbredelse i min Bibel.

Da jeg kom tilbage om mandagen, ville han bare ikke høre om det. Til sidst slog han fast: »Nå, ja du kan vel i det mindste tage tilbage til kræftafdelingen til endnu en undersøgelse?« Det indvilligede jeg i. Da jeg kom der, kunne jeg se, at lægen var blevet advaret. Han foretog sine undersøgelser med stød og stik. Da han ikke kunne få et bjæf ud af mig, kunne jeg se, at han blev rådvild. Han gav mig en ny tid om tre måneder for at kunne »holde kontrol med mine fremskridt.« Jeg gætter på, at han ønskede at se, om jeg klarede den så længe.

Jeg glemte helt at tage til kontrol. Men til sidst et halvt år senere tog jeg af sted for at få checket, om alt var i orden. Endelig fik jeg et lægeligt udsagn på, at jeg er helbredt. Jeg har de journaler, der viser de mange knuder, der var i mit legeme, og i dag er der ingen. De kunne have dræbt mig, men Gud fjernede dem i stedet for, og gjorde mig frisk. Jesus helbreder stadig. Gud elsker os mere, end vi ved af. ●

Lykkens fundament

Enrique Y Azucena Escobar i Guatemala

Min far var alkoholiker, og gav mig dermed mange problemer. Der var ingen, der hjalp mig. Jeg måtte kæmpe og snyde mig igennem alt. Jeg blev derfor overbevist om, at Gud ikke findes. Som 15-årig satte jeg mig et bestemt mål: at få masser af penge og blive lykkelig. Jeg blev millionær som 30-årig. Desværre var jeg også startet på samme vej, som min far vandrede på. Mit ægteskab var også ved at gå i opløsning. Når jeg så mig omkring, kunne jeg se, at andres ægteskaber ikke så ud til at være meget bedre. Det var som om, det var livets gang.

En dag kom en bankmand til mit kontor, han inviterede mig med til middag på hotel. Da jeg arbejdede på et stort hotel, syntes jeg, at det var meget normalt. Der var 1.200 forretningsmænd med koner til dette møde. Den aften blev der serveret en god middag, og der var fem forretningsmænd, der talte. Jeg tror nok, at den tredje sagde at hans tilværelse:

»Ikke havde været noget at prale af.« Jeg huskede dengang, jeg selv levede i fattigdom og ikke havde nok at spise. Så min tilværelse var også blevet forvandlet. Jeg troede, jeg havde regnet dem ud. Det her var et program om, hvordan man laver penge. Jeg opdagede ikke engang, at de talte om Gud. Men da den sidste taler var færdig, sagde han: »Enhver, der er syg, kan blive helbredt.« Det fangede min opmærksomhed.

I det samme sagde min kone: »Enrique, vil du ikke op at stå?« Jeg led af allergisk eksem på begge arme. Det generede også min vejrtrækning. Min højre lunge kollapsede, da jeg var 30 år. Og den anden lunge var overbelastet. Jeg havde prøvet alt, men til ingen nytte. Nu tænkte jeg, at det her ikke kunne skade, så jeg rejste mig. Det var en helt almindelig forretningsmand som jeg selv, der bad for mig. Han sagde: »Vær helbredt i Jesu Navn!« Og til min store overraskelse tilføjede

de han: »Fra i dag er det slut med alle former for allergi.« Han kunne på ingen måde vide, at det var et problem for mig.

Næste morgen da jeg vågnede, sagde min kone: »Enrique, Gud helbredte dig i aftes.« Hun havde ret. Jeg tog en dyb indånding. »Mine lunger fungerer frit. Jeg har fået to nye lunger,« udbrød jeg. Det var mange år siden, jeg sidst kunne trække vejret så frit. Til trods for min vantro kunne min kone en uge senere slå fast: »Du er stadig helbredt.« Hun havde ret. Det var så vidunderligt! »Hvis Gud er sådan, vil jeg gerne møde Ham,« sagde jeg. Det var en total anderledes Gud end Ham, jeg var vant til. Han var praktisk og fuld af kraft, en Gud som elsker mig. Da jeg rakte ud for at møde Ham, forvandlede Han mit liv. Jeg blev meget ivrig efter at lære Jesus bedre at kende. Min trang til alkohol forsvandt. Jeg holdt op med at begå ægteskabsbrud. Min familie blev genoprettet.

Snart brugte Gud mig til at nå andre forretningsmænd. En bankmand, som jeg besøgte, var i en frygtelig forfatning. Han havde koldbrand og skulle have sit ben sat af. Jeg fortalte ham min historie og spurgte, om jeg måtte bede for ham. Han overraskede mig ved at sige: »Ja, bed du bare og lad os så se, hvad der sker.« Jeg gentog det, som den forretningsmand, der havde bedt for mig, sagde. Næste dag indlagde de ham på sygehuset og begyndte at skære i ham. Mens de gjorde det, blev benet pludselig helbredt fuldstændig. De standsede og syede ham sammen igen.

Hans kone blev helt chokeret, og da hun fortalte mig om det, blev jeg endnu mere

chokeret end hun! »Hvordan er det muligt?« tænkte jeg. Nu har jeg de sidste ti år rejst rundt i mange lande for at forkynde evangeliet. Gud gør noget specielt for de, der ikke tror – som jeg selv. Han demonstrerer sin kærlighed og kraft ved at helbrede dem og møde dem i deres behov. Han er meget praktisk. Der er ikke noget religiøst eller mystisk ved det, men ægte kærlighed.

I Columbia for nylig kom der en mand hen til mig og sagde: »Jeg ved, hvem du er.« Jeg var på vej til et kristent møde og inviterede ham til at komme med. Han sagde efter mødet: »Jeg har ansvar for omtrent 50 firmaer her i landet. Kunne du komme et par timer, hvis jeg samler nogle af mine medarbejdere?«

Vi ser »dæmoner blive uddrevet« og mennesker sat fri, syge blive raske og knuste hjerter komme sig. Næsten alle bliver gang på gang såret af andre mennesker. Hvis vi ikke kan tilgive, er det som ukrudt. Det giver bitterhed, som vokser og er ved at kvæle livet ud af os. Det kan du se hver eneste dag, hvor end du befinder dig. Gud elsker mennesker og ønsker, at helbrede ikke bare syge leger, men også knuste hjerter. Forretningsmænd viser et sejt ydre, men der kan være sår, der røver deres glæde og gør livet tungt for dem. De tunge byrder, man ikke selv kan bære, løfter Gud af os.

Jeg tog med denne mand ud til hans forskellige virksomheder, og der fortalte jeg hans folk helt enkelt om det, Gud har gjort for mig. Man kunne se deres øjne lyse op. Det fik et betagende resultat. Snart var der andre ledere i den by, der havde hørt om mit

besøg, så manden ringede til mig og aftalte et møde for dem. Borgmesteren, bankchefer, revisorer og indflydelsesrige forretningsmænd mødte op. Der skete så mange undere at disse 180 ledere tog derfra og fortalte det til deres venner og familie. Næste dag havde vi planlagt endnu et møde, og der dukkede mere end 500 mennesker op.

En guldsmed inviterede mig til sin forretning. Jeg troede, det var for at købe en gave, men da jeg ankom, var der 35 mennesker, som ventede på, at jeg skulle tale til dem. En anden mand, jeg talte med, var chauffør for Pablo Escobar, som dengang var narkoboss. Han inviterede syv andre. Det var interessant at se, hvordan hver eneste af disse mænd tog mine ord meget alvorligt. Jeg prøvede endda at spørge lidt for at løsne op for tingene. Disse mænd var hårde fyre. Der var en af dem, der var ansvarlig for 1.500 dødsfald og en anden

for 2.000. I 25 minutter delte jeg med dem, hvorfor jeg var kommet til deres land. Pludselig var der tre af dem, der rejste sig for at få forbøn. Det overraskede mig, for jeg havde ikke bedt nogen om at rejse sig.

En af dem ringede til hospitalet. Hans søster var ved at blive gjort klar til en operation. Han sagde: »Vent – vi er på vej for at bede for hende.« Efter vi havde bedt, gik de i gang med at operere hende. Den cancer, der havde været spredt i hele hendes krop, var væk lige bortset fra en enkel svulst. Den fjernede de. Hun kom sig helt. Det har virkelig ingenting med mig at gøre. Det var simpelt-hen den vidunderlige kærlighed fra Gud Skaber, som har så stor omsorg for mennesker, at Han gennem den Hellige Ånd helbreder deres sår. Det var derfor Jesus blev menneske og døde på korset for dig og mig. ●

FGBMFI AFDELINGER I DANMARK

Vi findes nu i over 150 nationer.

Det Nationale Råd i Danmark

Landsformand: Karl G. Svendsen, Strandvejen 201, 4.tv. 2900 Hellerup, Tlf.: 39 62 91 91
Landssekretær: Cornelius Kurz, Kelleris Høj 15, 3060 Espergærde, Tlf.: 49 13 49 12
Landskasserer: Carsten Dalgaard, Ravnsbjerg Toft 23 Gjellerup, 7400 Herning, Tlf.: 97 11 99 63
Materialefond og Forlag: Hugo Martinussen, H.C. Andersens Vej 16, 7430 Ikast Tlf.: 97 15 64 56, Gironummer: 246 41 87

Område Vest:

Næstformand: Hugo Martinussen, H.C. Andersens Vej 16, 7430 Ikast, Tlf.: 97 15 64 56
Områdeleder: Hans Jensen, Nørrebrogade 4A 8900 Randers, Tlf.: 86 42 46 89
Suppleant: Arne K.W. Mogensen, Spinkbjerg 3 Gjellerup, 7400 Herning, Tlf.: 97 11 85 02

Område Øst:

Næstformand: Birger Kerschner-Hansen, Guldagervej 8, 2720 Vanløse Tlf: 38 71 85 85
Områdeleder: Anders Richs-Pedersen, Fasanhaven 60, st.tv. 4220 Korsør, Tlf.: 53 57 68 58
Suppleant: Marius Hansen, Skadevænget 43 Vellerup, 4050 Skibby, Tlf.: 47 52 98 22

Lokale Afdelinger

1. AMAGER: C. Ebbe Petersen, Amager Landevej 2 2770 Amager, Tlf.: 32 50 79 50
2. HERLEV: Godtfred Larsen, Herlev Bygade 92 A 2. Sal, 2730 Herlev, Tlf.: 44 53 05 25
3. HERNING: Hugo Martinussen, H.C. Andersens Vej 16 7430 Ikast, Tlf.: 97 15 64 56
4. KØBENHAVN: Tommy Ennis, Rødlersvej 27 2990 Nivå, Tlf.: 49 14 30 34

Lokalgrupper

5. ODENSE: Noël Atkins, Faaborgvej 7 5854 Gislev, Tlf.: 62 29 15 09
6. VAMDRUP: Holger Sloth, Duevej 10 6580 Vamdrup, Tlf.: 75 58 24 28

FGBMFI Europe, P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium.
 Tel: (016)20.79.44 Fax: (016)20.79.31 E-mail: EuropeanOffice@fgbnet.com

Præsident: Richard Shakarian
FGBMFI International,
20 Corporate Park Dr, 3rd Floor, Irvine, CA 92606. USA.
Tel: +1.949.260.0700 Fax: +1.949.260.0718
Email: International@fgbnet.com

Fra fattigdom til velstand

Roberto Chihan, Paraguay

Mine bedsteforældre flygtede fra vanskelighederne og emigrerede fra Syrien til Sydamerika. De var meget fattige, da de kom til Paraguay. De begyndte som gadesælgere. Med tiden blev de økonomisk set en af de mest betydningsfulde grupper i hele landet. Da jeg blev født i 1956, havde min familie allerede opnået en god position i den højere middelklasse. Jeg gik i den internationale skole, som var grundlagt af Disciples of Christ Church.

I gymnasiet kom jeg med i et internationalt samarbejde, der kaldes Youth For Understanding. De har et udviklingsprogram med andre lande. Man bliver en del af familien og samfundet, idet man lærer sprog og kultur på stedet. I november 1973 forlod jeg mit land og rejste til Iowa, som var et sted, jeg aldrig havde hørt om. De fortalte mig, at jeg ville møde min familie der. Da jeg ankom, var det virkelig et chok at opleve al den sne og kulde. De havde sendt mig til en gård. Det var en kæmpemæssig forandring for mig, da jeg hele mit liv havde boet i byen.

Min vartsfar sagde til mig: »Jeg vil gerne have, at du bliver som mine egne børn.« Det lød fint nok indtil, han forklarede: »Jeg vil gerne, at du arbejder lige som de, så jeg tager dig med til byen for at købe noget tøj, du kan arbejde i udenfor.« Jeg husker, at jeg hver dag før skoletid skulle ud og gøre min pligt. Jeg passede 2.000 kyllinger, og det indebar, at jeg også skulle samle æg. Jeg passede også grise, og da tiden kom, hvor der skulle sås, gik jeg gennem markerne for at samle sten, der var kommet frem, da sneen smeltede.

En aften så jeg op på himlen og sagde: »Gud, jeg er sikker på, at du har taget fejl denne gang. Det her er ikke

noget for mig.« Problemet var bare, at jeg var lykkelig sammen med familien. De var moralske mennesker med høje levestandarder. Mens jeg var i USA, blev jeg inviteret til en retræte, der blev kaldt Teens Encounter Christ. Det var anderledes fra alt, hvad jeg tidligere havde oplevet. På denne retræte fik jeg for første gang mulighed for at overgive mit liv til Jesus Kristus.

Det var en vidunderlig oplevelse, selvom jeg ikke vidste, hvordan jeg skulle følge Jesus og vokse i dette fællesskab. Jeg vendte hjem igen og begyndte at arbejde i familievirksomheden. Da jeg havde taget to år på universitet, bestemte jeg mig for, at jeg ville færdiggøre studierne i USA, men det blev ikke til noget, for jeg blev mere og mere involveret i familiefirmaet. Via forretningsverdenen var jeg engageret i massemedie kommunikation, og det førte mig til en stilling som fjernsyns- og radioproducer. Jeg organiserede mode shows, kunstudstillinger og meget andet.

Midt i alt dette skete der et af de vanskeligste ting i mit liv. Jeg var kommet helt væk fra Gud, lyttede ikke til mine forældres og gode venners råd, men besluttede, at nu ville jeg giftes. Det varede kun i 23 måneder og var fyldt af bitterhed og mange problemer. Min tidligere kone giftede sig igen. Jeg så mit hjem blive solgt og besluttede at forblive enlig, indtil mit hjerte var blevet helet.

Derefter var jeg ude for en række trafikuheld – et af dem var meget alvorligt. Jeg fik tre rygoperationer og endte med at være sengeliggende i fire måneder, da jeg ikke kunne gå normalt. En dag åbnede jeg en avis og læste: »Steven Spielberg søger rettighederne til en roman af en spansk forfatter.« Det første, jeg tænkte, var: »Hvad søger han efter hos en spansk forfatter, når han har så mange dygtige mennesker i USA til at skrive udmærkede manuskripter?« Da jeg fandt ud af, at bogen handle-

de om Kristi sidste uge her på jorden, opsporede jeg et eksemplar og læste det. Da jeg var begyndt at læse, kunne jeg ikke lægge bogen fra mig igen.

Den var skrevet så fantastisk, at den virkelig bevægede mit hjerte. Jeg havde aldrig før tænkt på beretningen på den måde. Beskrivelsen af Kristi lidelser var så detaljeret, at jeg næsten følte, jeg var der. Med dette i tankerne gik jeg igen ind til en operation, det var i januar 1985. Jeg følte mig elendig. Operationen var til ingen nytte, for de kunne ikke klare mine vanskeligheder.

Da fortalte en af vore ansatte, at hun havde hørt min familie sige, at jeg muligvis aldrig kom til at gå igen. Hun sagde: »Vi er en gruppe mennesker i vort sogn, der læser i Bibelen, synger sammen og beder for hinanden. Må vi komme og besøge dig.« Jeg indvilligede til hendes overraskelse. Hun kom sammen med en mand. Han viste mig i Bibelen Guds plan om evig frelse gennem Jesus Kristus og fortalte mig, at vi har behov for at invitere Ham ind i vore liv. Da han var færdig, spurgte han: »Kunne du tænke dig at invitere Jesus ind i dit liv?« »Ja,« svarede jeg. Han bad sammen med mig, og jeg tog imod Jesu frelse. Det var den 4. april 1985 klokken 16.15.

Min næste bøn blev: »Herre, jeg ved, at jeg trænger til at forandre mit liv, men jeg kan ikke selv. Jeg beder dig om at forvandle mig.« Han begyndte et kærligt fællesskab sammen med mig. Han forvandlede hele mit liv, og jeg skulle ikke yde nogen anstrengende præstationer – jeg fulgte bare Hans nærvær. Dette var begyndelsen på min rigtige kristne tilværelse. Der var en af de unge mænd i menigheden, der gav mig en bog, der hedder: »Det lykkeligste folk på jorden.«

Der var et eller andet, der greb mig ligesom filmen: »Den Uendelige Historie«, hvor man bliver en del af bogen. Jeg følte, at jeg måtte i kontakt med manden, der havde skrevet den. Jeg følte mig så tæt på hans følelser, og alt hvad han skrev. Da jeg kom hjem gav min præst mig en adresse, som jeg kunne skrive til, og det gjorde jeg. Jeg skrev et brev til Demos. Den anden april var der en eller anden fra Costa Mesa i Californien, der sad og besvarede mit brev. Man sendte et kopi til en person i Houston, Texas, han skulle til Sydamerika for at starte FGBMFI-afdelinger. Jeg modtog nyheden fra min præst om, at FGBMFI kom til byen.

Tre dage senere fik jeg en stor kuvert med alt om, hvordan man starter en afdeling, der var endog bånd med vidnesbyrd af Demos Shakarian og Don Ostrom. En uge senere var der en banket med 40 til 50 deltagere. Den aften så jeg et syn. Det var som en væg, der var dækket af tv-skærme, og hver enkelt af dem viste forskellige passager fra mit liv. Da jeg havde set dette, talte Gud til mig: »Jeg har forberedt dig på det her hele dit liv.«

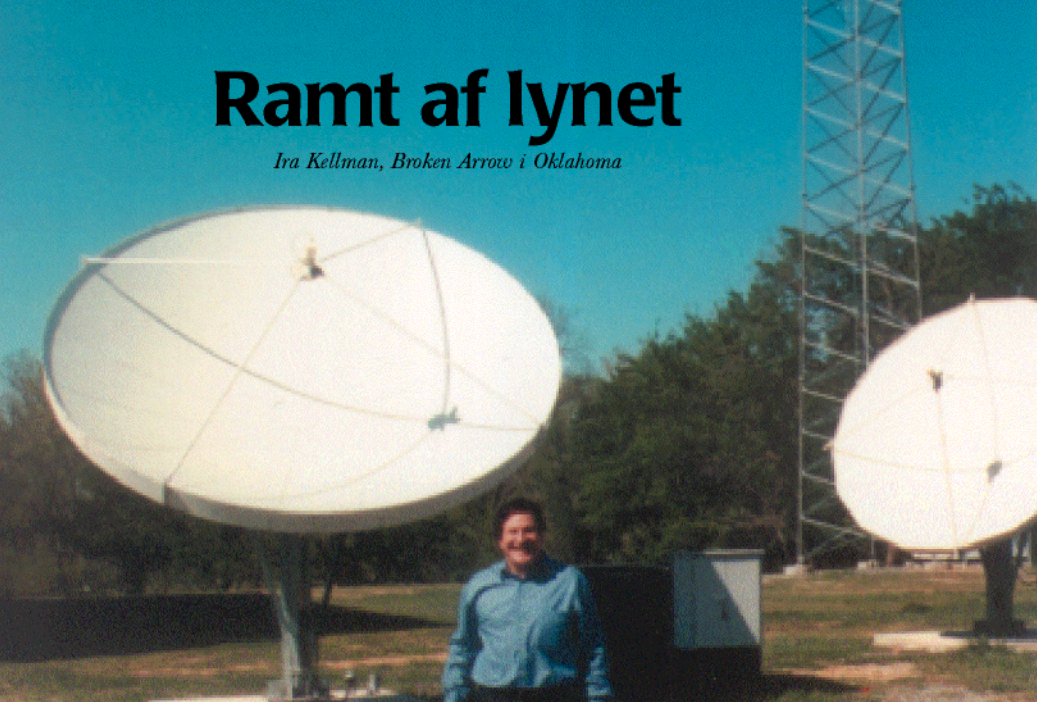
Da banketten var slut, bad de om, at de der var interesseret i mere information kom frem. Pludselig gav lederen af delegationen mig tegn til at komme op ved siden af ham. Han fandt sin taske, tog noget papir op og sagde: »Kunne du ikke tænke dig at koordinere arbejdet i Paraguay?« Hvad kunne jeg andet svare end: »Jo.«

De inviterede os næste dag på morgenmad for at fortælle os mere. Til sidst sagde lederen: »Har du taget imod Helligånden?« Jeg fortalte dem min historie. Da jeg var færdig med det, sagde han: »Vi skal bede nu.« Det gjorde de, og Helligånden kom over mig. For første gang kunne jeg nu tale i mit himmelske tungemål. Så begyndte vi arbejdet i FGBMFI. Det kom ikke bare til at berøre vort eget land, men også de omkringliggende nationer og hele Syd- og Centralamerika lige så vel som hele verden.

En del af det Gud har gjort for mig, siden jeg kom til Ham, er at give mig fremgang. Det meste af de 14 år jeg har fulgt Jesus, har Han prøvet mig i hvor trofast, nøjeregnende og helhjertet jeg var med de forskellige indkomstbeløb, som Han har givet mig. I dag er jeg administrerende direktør i familiefirmaet, landsformand for FGBMFI og også næstformand for Sydamerika. Jeg nyder virkelig at starte nye afdelinger op, tale med folk og introducere mænd til Herren. Hvilket privilegium! ●

Ramt af lynet

Ira Kellman, Broken Arrow i Oklahoma

»Vi har alle brug for, at der sker ting, der er umulige,« sagde Ira få sekunder inden et forrevet lynglimt og et tordenbrag fik aftenen i Indiana til at skælve. Kellmans stemme steg kraftigt, mens han bad bøn- nen: »Vi takker dig Herre, at englene beskytter os...« Hans ord drukkede endnu engang i et øredøvende brag. Tilskuerne så chokerede på, at lynet flånsede sig lige gennem Iras bryst. Der var ingen, der rørte sig. Og der var røg over det hele.

Ira Kellman: Da lynet slog ned i det elektriske system i vores lille kirke, stod jeg med en mikrofon i reverset. Trykket slog mig til jorden. Det var en mærkelig fornemmelse. I stedet for at gå i chok over 125 mill. volt blev jeg liggende helt uskadt. På denne stormfulde aften vovede vi at tro, at Guds indgreb ikke er naturkatastrofer, men en overnaturlig beskyttelse mod disse. Min mirakuløse overlevelse var ikke et lyk- ketræf. Der står i Salme 91, 10: »..ingen plage skal nå dit telt.« Hvis vi vandrer i fællesskab med Gud, lever vi under gud- dommelig beskyttelse.

Selvom det for nogen kan lyde mystisk og som en kompliceret proces at »vandre i fællesskab med Gud,« så er det faktisk bare at tale med Ham hver dag og gøre, hvad end Han siger, vi skal gøre. Mange menne- sker tror, at lydighed mod Gud betyder at gøre store ting, men det inkluderer også de små ting.

Jeg er opvokset i en jødisk familie i Queens, New York, og jeg klatrede tidligt op ad karrierestigen. Som 22-årig blev jeg junior-chef hos MGM Pictures. Min karri- ere var min gud, og det bedste jeg vidste var at være på diskotek med mine jet-set venner. Men de materielle besiddelser udfyldte ikke den underlige tomme for- nemmelse, jeg havde indvendig. En aften, hvor jeg sad og så en gammel film i fjern- synet, der hed: »Samson og Delila,« fik jeg pludselig en fornemmelse af Israels Gud, den Gud jeg havde lært om som dreng, men siden min Bar Mitzvah havde ignoreret. Der begyndte at rejse sig nogle spørgsmål i mit indre. Da jeg slukkede for fjernsynet, ledte jeg efter min »Talmut.« Jeg søgte

efter Gud i mere end et år. Jeg læste, bad og lyttede til alt det, jeg kunne.

16 måneder senere bøjede jeg mig for fødderne af Jesus, Messias, den enbårne søn af Israels Gud. Det var den dag, mit liv blev vendt op og ned. Jeg bad om at blive følsom til at kunne høre Guds stemme. Der er nogen gange, Gud beder os om at gøre ting, som i det naturlige ser lidt underlige ud, men det er okay. Vi behøver bare at sige: »Jeg vil være fri til at kunne tjene Herren. Jeg vil gøre det, Gud ønsker, jeg skal gøre, ligegyldigt hvor tābeligt det ser ud.« Det er det, der aktiverer Guds overna- turlige beskyttelse, når lynene slår ned i vores tilværelse. ●

Kære redaktion

Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelig- hed til Gud for FGBMFI. Jeres blad VOICE forvandler liv. Her er det er blevet brugt til at nå mange mennesker. Mænd i fængsel er kommet på afveje, og de kan forholde sig til beretningerne i VOICE.

Jeres ven
Natty Ebuka Nwajiaku
Kanater Fængsel for mænd
Qualubeya, Egypten

BESTIL VOICE

Giv også et eksemplar til dine venner, bekendte og forretningsforbindelser.

	KOPIER	PRIS OM ÅRET
☐	1*	kr. 60 (+30)
☐	2*	kr. 120 (+30)
☐	5*	kr. 270 (+54)
☐	10*	kr. 480 (+90)
PRIS PER GANG		
☐	20	kr. 140 (+22)
☐	50	kr. 350 (+30)
☐	100	kr. 700 (+35)

Priserne er angivet ovenfor med forsendelse i klammer.

Bestil hos: KKRC, Drejervej 17, 2400 København NV, Tlf: 35 31 00 01

På andre sprog: FGBMFI Voice, 1400 Elm st., 98264 Lynden, WA USA.
Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307
INTERNET: Orders@fgbmfivoice.com

Det virker altså

Ralph Dürrmeier, Steinbach i Tyskland

Jeg var så frustreret over mine resultater på universitetet, at jeg ikke kunne tænke på ret meget andet. Det så ud, som om jeg havde spildt tiden. Uden et næsten perfekt resultat kunne jeg ikke stræbe efter den uddannelse og efterfølgende karriere, som jeg arbejdede hen imod. Min far ville gerne bede over det. Jeg tænkte: »Far altså, det er ikke lige tiden til det. Du forstår ikke, hvor alvorligt det er.«

Ikke desto mindre blev han stædigt ved med at fortælle om alle de bøttesvar, han havde fået. Jeg ræsonnerede, der var jo ikke noget at miste ved det, og jeg begyndte at bede om en perfekt afgangseksamen. Nu har jeg indset, at der er en levende Gud, for til trods for min modstand begyndte tingene at ændre sig, og jeg nåede at komme op på det høje resultat, som jeg havde brug for. Jeg, der end ikke havde kunnet klare at gennemgå hele pensummet, fik nogle fortræffelige eksamensresultater. Det var simpelthen et mirakel!

At få det rette job var lige så usædvanligt. Man plejer at skulle gennem adskilli-

ge interviews. I mit tilfælde fik jeg ved første besøg, et tilbud hos Proctor & Gamble. Alt, hvad jeg skulle gøre, var at skrive under og tilbagesende den kontrakt, de havde sendt mig. Det var helt op til mig.

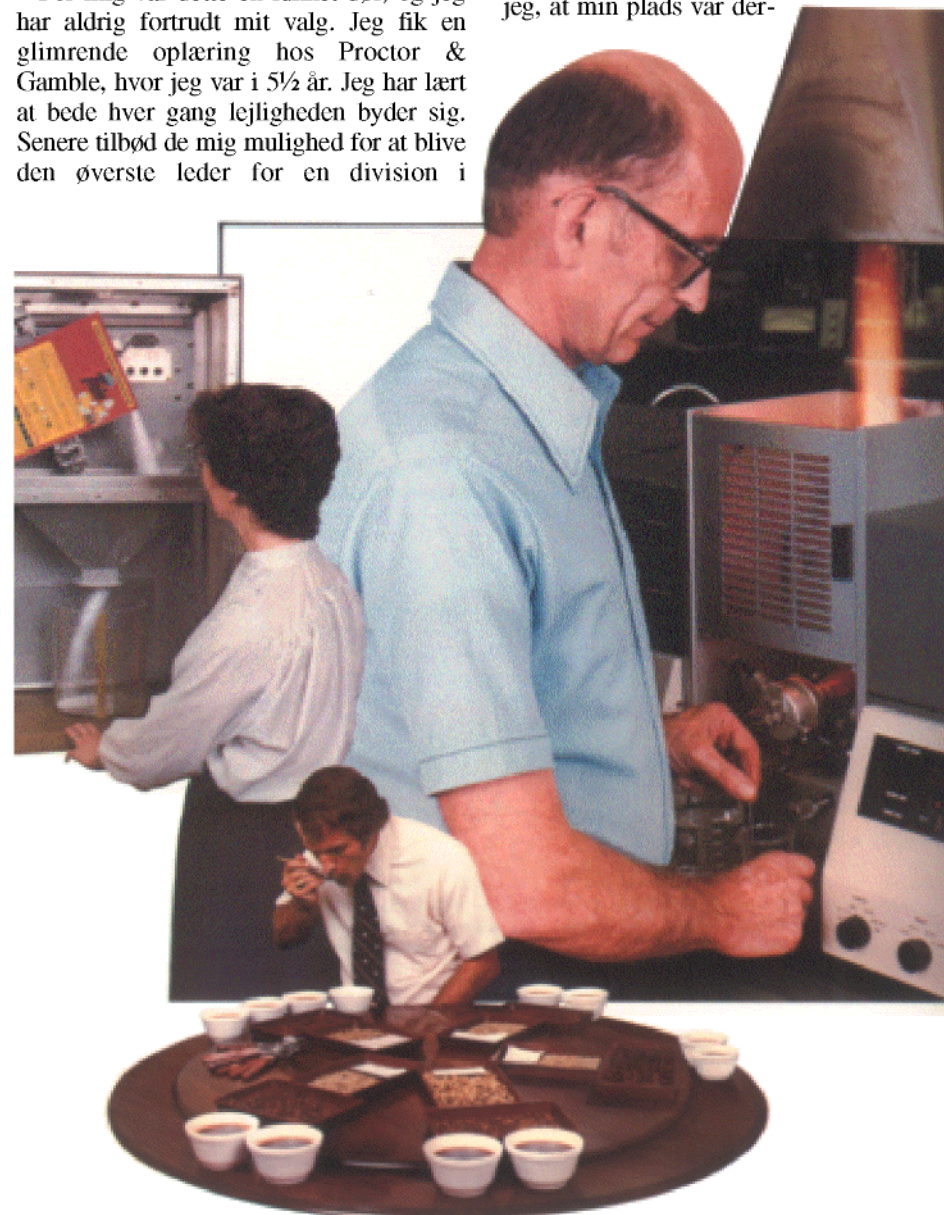
Efter et interview i et andet firma vidste jeg ikke, hvad jeg skulle. Endnu engang bestemte jeg mig for at bede over det. Jeg havde ingen ide om, hvordan Gud ville tale til mig, så jeg bad Ham om at »lukke døren« til et af stederne. På den måde ville jeg vide hvilket job, Gud ønskede, jeg skulle have.

Da jeg modtog en kuvert fra begge firmaer, følte jeg, at det var svaret. Proctor & Gamble sendte mig den lovede kontrakt, mens det andet firma sendte alle mine papirer tilbage med et pænt brev om, at de havde fået en anden. Jeg underskrev og sendte kontrakten tilbage om fredagen. Næste onsdag var der en fra det andet firma, der ringede og spurgte mig, hvad de ellers kunne gøre, for at jeg kunne tage imod deres tilbud. Da jeg havde fortalt dem, hvor overrumplet jeg blev over deres

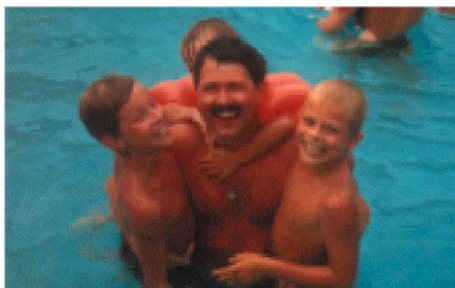
spørgsmål, fordi alle mine papirer jo var sendt retur, forklarede de meget overraskende, at jeg skulle have modtaget et tilbud fra dem, og at der var en eller anden, som havde byttet rundt på papirerne.

For mig var dette en lukket dør, og jeg har aldrig fortrudt mit valg. Jeg fik en glimrende oplæring hos Proctor & Gamble, hvor jeg var i 5½ år. Jeg har lært at bede hver gang lejligheden byder sig. Senere tilbød de mig mulighed for at blive den øverste leder for en division i

Tyskland. Det var en gigantisk chance i min karriere. Det eneste, der talte imod, var, at jeg så blev nødt til at arbejde på hovedkontoret i USA, og min kone ville ikke flytte fra Tyskland. Selvom hun insisterede på, at jeg skulle tage af sted, vidste jeg, at min plads var der-

hjemme. Min kone blev ved at presse på, for at jeg ikke skulle lade dette tilbud gå fra mig. Vi bad endnu engang over det. I jobsamtalerne var jeg opmærksom på, at amerikanerne interesserede sig for mit familieliv, og de syntes ikke om, at min kone ikke tog med.

Til min overraskelse spurgte de mig ud om min kone. De sagde, at en anden mand måtte opgive jobbet og var rejst hjem til Tyskland igen på grund af, at hans kone ikke faldt til i USA så langt hjemmefra. De forklarede, at vi kunne overveje ikke at rykke hele familien op med rode. Jeg vidste øjeblikkeligt, at det var en bekræftelse på vore bønner.

Vi havde dengang været gift i 14 år. Der var så meget, jeg efterhånden tog for givet – små ting som morgenmad og vask. I løbet af dette år fik jeg en så dyb kærlighed til min kone som aldrig før. Og for hendes del måtte hun tage hånd om de ting, jeg normalt tog mig af. Det drev hende til at være helt afhængig af Gud. Han hjalp hende helt bogstaveligt, ved at redde et af vore børns liv, da det ikke selv kunne trække vejret på grund af allergi. Hun fik også fornyet sin kærlighed til mig.

Det år i Staterne hvor jeg havde tiden for mig selv, kunne jeg deltage i mange kristne aktiviteter, og Gud forandrede meget inden i mig. Min far var meget involveret i FGBMFI i Tyskland. Nu havde jeg tid til at besøge mange FGBMFI-afdelinger. Jeg

ønskede, at lære så mange afdelinger at kende som muligt. Jeg lærte, hvordan man leder en afdeling i den rette ånd, og hvordan man kan være en åndsfyldt leder. Det endte med at blive vort bedste år nogensinde.

Min far har været med i FGBMFI i Tyskland fra starten. Jeg husker, da jeg var til mit første møde. Aldrig før havde jeg mødt mennesker som disse. Næste måned inviterede min far mig igen, og jeg kunne ikke afslå. Denne gang sluttede taleren mødet med at invitere folk til at overgive deres liv til Gud. Uden jeg egentlig vidste hvorfor, rejste jeg mig op til svar. Da jeg gik fra dette møde, var der sket noget, der havde forvandlet mig dybt. Jeg vidste, det var sandt. Jeg strålede!

Der er rigtig mange områder i vort liv, Gud har berørt. Han har været der for os, også når vi har haft fysiske behov. F.eks. blev vort yngste barn, Jorg født med navlestrengen om halsen. Gud greb ind, og drengen blev født uden men. Jeg tænker nogen gange over, hvor underfuldt det er at have et godt helbred. Gud har mange gange beskyttet vores familie.

Engang opdagede min kone, at hun havde en knude i brystet, det bad vi også over. Om søndagen var der en dame i kirken, der fortalte om et syn, hun havde haft. Hun så en kvinde med en knude i brystet blive helbredt af Gud. Der var ingen der kendte noget til vores problem, men vi vidste, at dette var til os. Min kone proklamerede sin helbredelse i Jesu navn. Da lægerne undersøgte hende, var knuden forsvundet, og der var ingen tegn på kræft.

Jeg har aldrig været ked af, at jeg satte min lid til Jesus Kristus. Gud lader os aldrig i stikken. Selv ikke de gange der har været grund til bekymringer på arbejde, ved jeg, at Han var der. Ind i mellem kan situationen synes håbløs, men med Gud er der altid håb. Gud er trofast! ●

ET PERSONLIGT MØDE MED JESUS

Kære læser: Medens du har læst beretningerne i dette VOICE blad, har du måske tænkt på, om også du kan komme til at kende Gud personligt og få fred i dit hjerte. Jesus sagde, for at kende Gud – som er Ånd – så må du blive født igen i din menneskelige ånd. Her er hvad der er nødvendigt dertil:

OG NU?

1 ERKENDELSE: Alle har jo syndet og mangler herligheden fra Gud. (Rom. 3:23). *Gud! Vær mig syndet nådig!* (Luk. 18:13). I lyset af Guds ord indses det, at vi er syndere.

2 OMVENDELSE: Vi må omvende os fra synden. Det må blive et oprigtigt ønske at bryde med synden én gang for alle. *Hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme på samme vis.* (Luk. 13:3). *Fat derfor et andet sind og vend om, så jeres synder må blive udslettede* (Ap. G. 3:19).

3 BEKENDELSE: Herren venter på vor bekendelse af synd, og at vi viser tro. *Hvis vi bekender vore synder, er Han trofast og retfærdig, så Han tilgiver os vore synder og renser os fra al uretfærdighed.* (1. Johs. 1:19)...*når du med din mund bekender Jesus som Herre, og i dit hjerte tror, at Gud opvakte Ham fra de døde, skal du blive frelst.* (Rom. 10:9).

4 TRO: Tro på Jesu fuldbragte værk på korset....*således elskede Gud verden, at Han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.* (Johs. 3:16). *Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som er vantro, skal blive fordømt.* (Mark. 16:16).

Du må tage imod Jesus Kristus i dit eget hjerte ved tro, før du erfarer virkeligheden ved den nye og åndelige fødsel i dit liv. *Han kom til sit eget, og Hans egne tog ikke imod Ham. Men alle dem, som tog imod Ham, gav Han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på Hans navn.* (Johs. 1:11 og 12)

FREMSIG AF HJERTET DENNE ELLER EN LIGNENDE BØN OG BLIV FRELST: Kære Jesus! Jeg ønsker at tilhøre dig, og jeg beder dig om at tilgive mig mine synder. Overtag mig helt og bliv Herre i mit liv. Ved din hjælp vil jeg bekende dig for andre mennesker. Du har nu fattet dit livs vigtigste og mest afgørende beslutning. **Velkommen ind i Guds familie.**

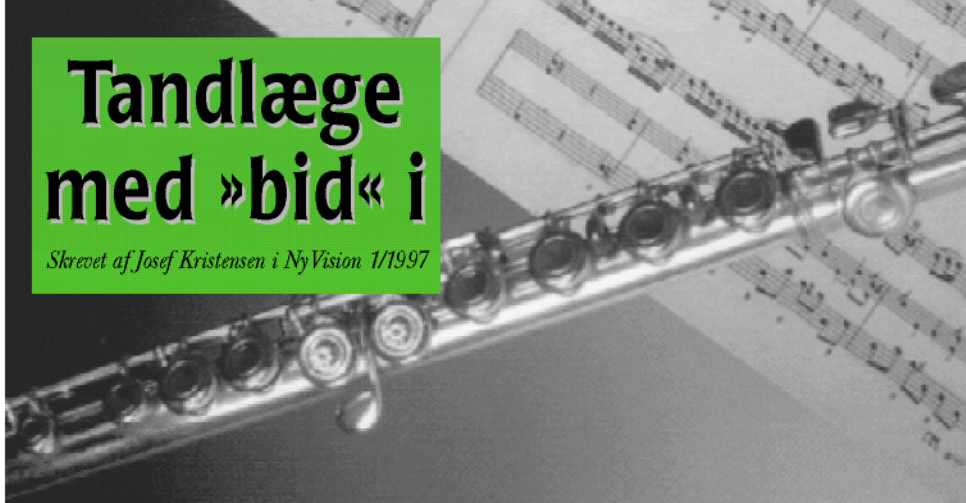
FULL GOSPEL BUSINESS MEN'S FELLOWSHIP INTERNATIONAL

Skriv til os om din afgørelse, og vi sender dig bogen »Hvad nu – efter at jeg er blevet kristen?« og sætter dig i forbindelse med andre troende.

NAVN:
ADRESSE:
POSTNR:
BY:
Evt.tlf.nr.

Tandlæge med »bid« i

Skrevet af Josef Kristensen i NyVision 1/1997

På den store gule bygning på Amager Landevej står der bl.a.: C. Ebbe Petersen, Tandlæge- også paradentose og kirurgisk behandling. Men tandlægen er til andet end tænder ...

Tandlæge Ebbe Petersen kan sit håndværk. Udstyret på klinikken er up-to-date og sekretæren tager venligt imod en, når man møder op med sit sygesikringsbevis. De fleste af os har vel oplevet lidt nervøsitet, når vi sætte os til rette i stolen. »Ja, værsgo' at åbne munden.« Efter at både over- og undermund er undersøgt kommer resultatet: »Det ser jo ikke så galt ud. Der er lige et enkelt hul inde bag ved, men det klarer vi hurtigt.« Indtil nu har alting været helt, som det er forventet hos tandlægen.

Men nu sker der pludselig noget uventet: »Må jeg have lov til at fortælle dig om Jesus« spørger tandlægen. Ja, når man ligger der næsten vandret med diverse instrumenter og slanger inde i munden, er man jo næsten rede til at høre på lidt af hvert.

Ebbe Pedersen fortæller på sin stille og rolige måde om det, han værdsætter aller mest: Troen på Jesus, Helligånden, helbredelse og befrielse. Det er ofte sket, at mennesker har ønsket forbøn for deres situation, når de har hørt Ebbe Rasmussen vidne om Gud. NyVision besøgte tandlægeklinikken for at se og høre, hvad der går for sig. Klinik-assistenten Gunna Gjerster (49) fortæller:

»Jeg har tidligere arbejdet 23 år på en tandlægeklinik i København. Da den lukkede i 1989, fik jeg stillingen her hos Ebbe Pedersen. Det var selvfølgelig meget anderledes. Jeg har en katolsk baggrund og tror derfor på Gud, men det med at Jesus frelser, helbreder osv. Blev først en virkelighed, da jeg så Ebbe Pedersens enkle tro i funktion.«

Gunnar Gejster fortæller videre: »Min egen moster lå på St. Elisabeth hospital med en blodprop i hjertet. Hun blev indlagt om fredagen og var meget dårlig. Ebbe Pedersen bad for hende og tirsdag blev hun udskrevet helbredt. Lægerne sagde, at det var fuldstændig uhørt, og vi måtte alle konstatere, at der var sket et under.«

Ebbe Pedersen har nu behandlet dagens sidste patient, og sætter sig ned for at vi kan tale med ham. Han fortæller, at han er født og opvokset på Fejø nord for Lolland. Allerede som 4-årig havde han en åbenbaring, hvor han så sig selv som et lille lam, og som 10-årig havde han en stærk trang til at bede Fadervor. Det var den eneste bøn, han kendte og forældrene kunne ikke hjælpe, da de ikke havde et personligt forhold til Gud. »Jeg kom selv til personlig tro, da jeg var 32 år. En dag stod jeg på klinikken og arbejdede. Jeg spurgte den ældre dame, som jeg behandlede, om hun var nervøs, hvortil hun svarede: »Nej, for jeg har Jesus med mig.« Det gjorde et stort indtryk på mig, og jeg overgav mit liv til Gud.«

»Min første helbredelse oplevede jeg på min egen krop. Da min ryg var meget dårlig og hverken Rigshospitalet, kiropraktorer eller andre kunne hjælpe, måtte jeg til sidst bære støttekorset. En dag stod jeg på klinikken med forfærdelige smerter. Jeg vidste ikke anden udvej end at begynde at bede. Pludselig gik der en strøm af varme igennem mig og det fortsatte i omtrent en halv time. Jeg vidste, at jeg var helbredt, og jeg har ikke haft problemer med ryggen siden. Jeg tror, min egen helbredelse gav mig tro og frimodighed til at bede for andre.« Ebbe Pedersen fortsatte: »Jeg har besluttet, at bruge mit liv til at fortælle mennesker om Jesus – det er det vigtigste. Det er vidunderligt, når mennesker bliver helbredt, men jeg fortæller dem altid om frelsen først.«

»Ved du, at Gud helbreder« står der hver uge i Amagerbladet, som kommer ud til over 80.000 hjem. Mange Amagerkanere har derigennem opsøgt Ebbe Pedersen. Folk bliver lidt forbavsede, når de hører, at det ikke koster noget overhovedet, og flere og flere kommer op i tandlægeklinikken for at modtage forbøn. NyVision har haft kontakt med nogle af dem:

Inger Borggård, Hvidovre siger: »Jeg om faktisk for at få et tandeftersyn, men beklagede mig over min dårlige ryg. Tandlægen tilbød at bede til Gud for mig, og det sagde jeg ja tak til. Smerterne forsvandt, men stivheden vedblev. Efter 8 dage blev der igen bedt for mig, og jeg må indrømme, at jeg har det aldeles fint. Ingen stivhed, ingen smerter mer og nu kan jeg endda slå græsplanen og grave have.«

Anonym sygehjælper (47): »Jeg fik fjernet venstre bryst på grund af cancer, men det viste sig at have spredt sig, så jeg havde ikke meget håb. Jeg læste i lokalavisen, at Gud kunne helbrede og tænkte at jeg jo altid kunne prøve. Både min mand og jeg troede jo nok, at der var mere mellem himmel og jord, men i dag har jeg fået troen på Jesus ind i mit hjerte. Jeg har også fået tro på min helbredelse. Jeg bliver stadig bedt for, men ét ved jeg: Jeg er blevet mere rolig og når jeg bliver fuldstændig helbredt vil jeg bruge mit liv til at fortælle mennesker om Jesus. Jeg ved også at Ebbe Pedersen tidligere har bedt for en kvinde med brystcancer, og hun er helbredt i dag.«

Ebbe Pedersen er medlem af FGBMFI og formand for Amager afdelingen.

HVAD STÅR FGBMFI FOR?

Full Gospel Business Men's Fellowship International er et fællesskab med kristne fra alle kirkesamfund, der holder møder i hoteller og på restauranter. Mænd deler deres oplevelser om Guds indgriben i deres liv. Vi hører ikke til de nyreligøse bevægelser og har ingen kirke. Vi vidner om den levende Guds kraft i hverdagen. Med vore 2900 afdelinger holdes der månedlige møder på alle kontinenter. Fælles for kristne, der har oplevelser med Jesus Kristus, er, at de bliver styrket og fornyet til en mere aktive geming i deres menighed. Ønsker du at være med i fællesskabet, bedes du kontakte formanden for den nærmeste afdeling. En liste over afdelinger findes på side 8 af dette blad.

DANSK UDGAVE 994

Bladet udkommer 6 gange om året på dansk og 30 andre sprog. FGBMFI International: 20 Corporate Park Dr. 3rd Floor, Irvine, CA 92606. USA. Tel: +1.949.260.0700 Fax: +1.949.260.0718.

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: Editor@fgbmfiVOICE.com
Internet: www.fgbmfiVOICE.com
Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone.
• Graphics: Intl. Graphics & Design • Art: Jean Claude Duviella. • Int'l Graphics: Colin Smith.
Ansvarshavende redaktør for Danmark: Viggo Jensen.

Nyhed!

- Kig på vores website efter det internationale forretningsnetværk.
- Download internationale FGBMFI nyheder.
- Få detaljerede oplysninger om vores firma sponsorer.

www.fgbmfiVOICE.com